

Sygn. akt I ACa 853/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Bogdan Świerczakowski (spr.)

Sędzia SA Zbigniew Stefan Cendrowski

Sędzia SA Marzena Konsek – Bitkowska

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. T.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 11 lutego 2015 r.

sygn. akt XVI GC 656/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz P. T. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Marzena Konsek – Bitkowska Bogdan Świerczakowski Zbigniew Stefan Cendrowski

Sygn. akt I ACa 853/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz P. T. kwotę 262.998,98 zł z ustawowymi odsetkami od 8 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 20.368 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawa faktyczna wyroku jest następująca.

W dniu 12 stycznia 2009 r. P. T., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Biuro Doradztwa (...) z siedzibą w W. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w W.; KRS k. 9 – 23, 167 - 171) umowę numer (...). P. T. zobowiązał się w niej, w związku z

realizacją przez (...) kontraktu nr (...), nawiązanego z Gminą W. co do którego pojawiły się nierozstrzygnięte spory dotyczące zapłaty, do przygotowania w imieniu (...) wniosków do Sądu Arbitrażowego i reprezentowania tej spółki w postępowaniach przed tymże Sądem (§ 1 umowy k. 24).

Umowa została przygotowana przez P. T. i przedstawiona (...) do akceptacji. (...) wniosła poprawki do projektu umowy a dotyczyły § 5 umowy, czyli wysokości procentów z tytułu „premií za sukces”, natomiast nie wniosła żadnych uwag co do zasad przyznawania „premií za sukces”. Premie miały być wypłacone od kwot przewidzianych, a nie realnie ściągniętych. Warunkiem wypłaty premii była konieczność wydania wyroku i wpłynięcia zasądzonych kwot na konto (...). Dodatkowo sporządzona została analiza ryzyk, która dotyczyła wysokości kwot możliwych do uzyskania przed Sądem Arbitrażowym. Po naniesionych poprawkach, zaakceptowaniu ich przez (...) i po niezwłocznym podpisaniu umowy przez strony, P. T. przystąpił do wykonywania umowy.

Konsekwencją czynności podjętych przez P. T. było wydanie przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie:

- wyroku z dnia 28 grudnia 2012 r. w sprawie SA 13/10, w którym to orzeczeniu zasądzono od Gminy W. na rzecz pozwanego m.in. kwotę 1.541.053,54 euro
- wyroku z dnia 31 grudnia 2012 r. w sprawie SA 14/10, w którym to orzeczeniu zasądzono od Gminy W. na rzecz pozwanego kwotę 2 463 030,25 zł oraz kwotę 342 143,62 euro (wyroki - k. 29-32).

Wykonując orzeczenie Sądu Arbitrażowego z dnia 28 grudnia 2012 r. Gmina W. zapłaciła w dniu 22 stycznia 2013 r. na rzecz (...) następujące należności:

- główną w kwocie 1.767.894, 23 euro (7.495.680,74 zł);
- główną w kwocie 196.327,04 zł;
- koszty postępowania arbitrażowego w kwocie 91.842,50 zł.

Zapłata odsetek od w/w należności nastąpiła w dniu 25 stycznia 2013 r. w kwocie 2.648.843,27 złotych (pismo z dnia 16 kwietnia 2014 r. k. 134, potwierdzenia przelewów k.135-138).

Natomiast w wykonaniu z orzeczenia Sądu Arbitrażowego z dnia 31 grudnia 2012 r. Gmina W. zapłaciła w dniu 22 stycznia 2013 r. kwotę 2.463.030,25 zł i 342.143,62 euro tytułem należności głównej oraz tytułem kosztów postępowania arbitrażowego kwotę 45.862,50 zł. Natomiast kwota 2.525.993,33 zł została zapłacona w dniu 4 kwietnia 2013 r. na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego o sygnaturze: I Km 993/13. Kwota ta obejmuje odsetki od kwot zasądzonych wyrokiem Sądu Arbitrażowego w sprawie SA 14/10 oraz koszty komornicze (pismo z dnia 20 listopada 2013 roku k.70, zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z dnia 28 marca 2013 roku k. 75, potwierdzenia przelewów k. 71-74).

W dniu 22 lutego 2013 r. P. T. wystawił na rzecz (...) fakturę VAT numer (...) na kwotę 262.342,07 złotych z terminem zapłaty na dzień 7 marca 2013 r., która została doręczona (k. 33-34).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przywołanych w uzasadnieniu, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Sąd także nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Ponadto Sąd ustalił stan faktyczny sprawy w oparciu o dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony (nagranie rozprawy z dnia 4/02/2015 r. 00:14:49 – 00:20:03) jak i zeznania świadka A. S. (k. 156-159), którym to dał wiarę w całości. Sąd Okręgowy pominął dowód z zeznań świadka M. S. (nagranie rozprawy z dnia 4/02/2015 r. 00:06:49-00:12:21) bowiem nie posiadał on żadnych nowych informacji istotnych dla niniejszej sprawy.

Zdaniem Sądu I instancji powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strony łączyła umowa z 12 stycznia 2009 r. której przedmiotem było przygotowanie przez powoda w imieniu pozwanej wniosków do Sądu Arbitrażowego i reprezentowanie jej w postępowaniach przed tymże Sądem (§ 1 umowy).

Zgodnie z § 5 punkt 3 umowy pozwany był zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda „premię za sukces” w ciągu 14 dni od momentu otrzymania zapłaty od Gminy W., po uprzednim otrzymaniu faktury VAT od powoda. Zatem warunkiem otrzymania przez powoda „premię za sukces” było wpłynięcie na konto strony pozwanej środków pieniężnych od Gminy W..

W wykonaniu prawomocnych orzeczeń Sądu Arbitrażowego, w dniu 22 stycznia 2013 r. Gmina M. W. zapłaciła na rzecz pozwanego następujące należności:

- główną w kwocie 1.767.894, 23 euro (7.495.680,74 zł);
- główną w kwocie 196.327,04 zł;
- koszty postępowania arbitrażowego w kwocie 91.842,50 zł.

W dniu 25 stycznia 2013 r. nastąpiła zapłata odsetek w dniu w kwocie 2.648.843,27 zł.

Kolejne płatności zostały dokonane przez Gminę M. W. na rzecz pozwanego w dniu 22 stycznia 2013 r. i 4 kwietnia 2013 r.:

- należność główna w kwocie 2.463.030,25 zł i 342.143,62 euro oraz koszty postępowania arbitrażowego w kwocie 45.862,50 zł (22 stycznia);
- kwota 2.525.993,33 zł (4 kwietnia), na podstawie postępowania egzekucyjnego o sygnaturze: I Km 993/13 Kwota ta obejmuje odsetki od kwot zasazonych wyrokiem Sądu Arbitrażowego w sprawie SA 14/10 oraz koszty komornicze.

Pozwany wnosząc sprzeciw i domagając się oddalenia powództwa w całości podniósł, że w dniu 8 kwietnia 2013 r. Gmina W. złożyła do Sądu Okręgowego we Wrocławiu skargę o uchylenie wyroków Sądu Polubownego. W związku z powyższym pozwany wskazał, iż z racji tego, że złożona skarga jest rozpoznawana przez Sąd i postępowanie to nie zostało jeszcze zakończone wyrokiem prawomocnym to pomimo, że pieniądze zostały wyegzekwowane, nie została wyczerpana droga prawna w dochodzeniu przez Gminę W. swoich praw.

Na rozprawie w dniu 4 lutego pozwany podtrzymał swoje stanowisko, pomimo, iż wyrokami z dnia 14 października 2014 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelacje Gminy W. o wyroków Sądu Okręgowego w Warszawie oddalających skargę Gminy W. o uchylenie wyroków Sądu Polubownego – Zespołu Orzekającego Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie (kopia wyroku z 14/10/2014 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 845/14(k.179-187) i kopia wyroku z 14/10/2014 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14 (k.188-197)).

W ocenie Sądu Okręgowego zasada określona w umowie jest oczywista i czytelna – „powód otrzyma premię za sukces w odpowiednim procencie od zapłaconych kwot” (§ 5 umowy). Wysokość „premię za sukces” dla powoda zależała od wysokości kwoty zapłaconej na rzecz pozwanego od Gminy W. z tytułu roszczeń zgłoszonych przed Sądem Arbitrażowym. Na potwierdzenie faktu uiszczenia przez Gminę W. należności objętych wyrokami Sądu Arbitrażowego, Urząd Miasta W. przedstawił potwierdzenia przelewów kwot (potwierdzenia przelewów zapłaconych kwot k. 71-74 i k. 135-138). Zatem fakt dokonania zapłaty przez Gminę W. na rzecz pozwanego został jednoznacznie potwierdzony.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda co do zasady zasługuje na uwzględnienie, albowiem wykazał on, że pozwany otrzymał od Gminy W. konkretne kwoty tytułem wykonania wyroków wydanych przez Sąd Arbitrażowy, a było to warunkiem wypłacenia powodowi „premię za sukces”.

W sprzeciwie pozwany kwestionował również sposób ustalenia wysokości należnego powodowi wynagrodzenia. Zdaniem (...) sukces powoda z tytułu, którego należało mu się dodatkowe wynagrodzenie należy oceniać na podstawie

kwoty zasądzonej przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej z siedzibą w W. wyrokiem z dnia 31 grudnia 2012 r. (w sprawie SA 14/10), która stanowi jedynie 1/4 część całości roszczenia którego to domagał się powód w imieniu pozwanej w powyższej sprawie. Mając powyższe na uwadze podkreśliła, iż zapłaconą na podstawie w/w wyroku kwotę należy odnieść do roszczenia, czyli pomnożyć przez 1/4, bo tylko 1/4 roszczenia udało się pozwanemu uzyskać na podstawie wyroku Sądu Arbitrażowego. Jest to nietrafna argumentacja, ponieważ stosownie do § 5 pkt 2 umowy: „jeżeli uzyskana zostanie zapłata z tytułu wniesionych do arbitrażu roszczeń (ugody, mediacji, porozumienia, wyroku) to wówczas (...) zapłaci na rzecz powoda „premia za sukces” w wysokości:

- 1,5 % wartości kwoty zapłaconej przez Zamawiającego w odniesieniu do roszczeń (ugoda, mediacje, porozumienie, wyrok) opisanych w § 1 p. b) do e) włącznie (wyrok Sądu Arbitrażowego SA 13/10);
- 3% wartości kwoty zapłaconej przez Zamawiającego w odniesieniu do roszczeń (ugoda, mediacje, porozumienie, wyrok) opisanych w § 1 p. a) i innych ewentualnie zgłoszonych (i wygranych) roszczeń do arbitrażu (§1 p. f; wyrok Sądu Arbitrażowego SA 14/10). Zatem wolą stron umowy było, aby „premia za sukces” była obliczona procentowo od kwot zapłaconych przez Gminę M. W. na rzecz pozwanego, a nie od wysokości roszczenia dochodzonego przez (...) przed Sądem Arbitrażowym.

Mając na uwadze postanowienia umowy łączącej strony, sposób wyliczenia roszczenia zaprezentowany przez powoda Sąd uznał za prawidłowy.

Zgodnie z § 5 pkt 2 tiret 1 w związku z § 1 pkt 1 lit.b) umowy numer (...) pozwany winien zapłacić na rzecz powoda 1,5 % kwoty 1.541.053,54 euro zasądzonej wyrokiem Sądu Arbitrażowego w sprawie SA 13/10 (zwiększenie ilości robót ziemnych). Po przeliczeniu kwoty 1.541.053,54 euro według kursu NBP z dnia 22 lutego 2013 r. (tabela kursów numer (...)) otrzymano kwotę 6.435 439,59 zł. Wartość 1,5 % tejże sumy stanowi kwotę 96.531,59 złotych plus podatek VAT, która jest należna powodowi od pozwanego ($1.541.053,54 \text{ euro} \times \text{kurs NBP} = 6\,435\,439,59 \text{ zł} \times 1,5\% = 96\,531,59 \text{ zł}$).

Zgodnie z § 5 pkt 2 tiret 1 w związku z § 1 pkt 1 lit.a) umowy numer (...) pozwany winien zapłacić na rzecz powoda 3% kwoty 342.143,62 euro oraz 3% kwoty 2.463.030,25 złotych (koszty przedłużenia kontraktu). Po przeliczeniu kwoty 342.143,62 euro według kursu NBP z dnia 22 lutego 2013 r. (tabela kursów numer (...)), kwota ta stanowiła równowartość 1.428.791,75 zł. Wartość 3 % tejże sumy stanowi kwotę 42.863,75 zł plus podatek VAT.

Z kolei 3% kwoty 1.428.791,75 zł stanowi kwotę 73.890,90 zł plus podatek VAT.

W toku toczącego się postępowania powód zmodyfikował powództwo i rozszerzył je do kwoty 262.998,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

Powód wskazał, iż z załączonych dowodów przelewów z rachunku bankowego wynika, że Gmina W. zapłaciła na rzecz pozwanej w dniu 23 stycznia 2013 r. kwotę 1.450.688,95 zł (po przeliczeniu kwoty 342.143,62 euro na walutę polską). W związku faktem, iż dotychczas powód domagał się zapłaty kwoty 42.863,75 zł (przy przyjęciu 3% nieprawidłowo przyjętej poprzez zaniżenie kwoty 1.428.791,75 zł), zasadnym w tym względzie było rozszerzenie żądania pozwu o kwotę 656,91 zł (3% wartości kwoty 1.450.688,95 zł wynosi kwotę 43.520,66 zł - zamiast 42.863,75 zł).

Mając na względzie powyższe Sąd I instancji stwierdził, iż roszczenie powoda zostało udowodnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. O kosztach orzekł na podstawie art. 98 § 1, § 3 i § 4 k.p.c. Koszty te wyniosły łącznie 20.368 zł, w tym kwota 13.151 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez powoda, które zostały ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany wniósł apelację, zaskarżając wyrok w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. - przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i braku rozważenia przez Sąd całości zgromadzonego materiału dowodowego, a także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez dokonanie oceny dowodów:

a) w sposób newszechstronny - z pominięciem dowodu z zeznań świadka M. S., co Sąd uzasadnił, że nie posiadał on żadnych nowych informacji istotnych dla niniejszej sprawy, podczas gdy świadek ten zeznał, że Gmina M. W. złożyła skargi kasacyjne od wyroków, co zupełnie umknęło uwadze Sądu Okręgowego, który nie dokonał żadnej oceny tego faktu,

b) w sposób newszechstronny - z pominięciem dowodu złożonego na rozprawie w dniu 4 lutego 2015 r. ze skarg kasacyjnych od wyroków Sądu Apelacyjnego w sprawach I ACa 968/14 i I ACa 845/14, co spowodowało że Sąd Okręgowy w ogóle nie ocenił istniejącego w dniu wyrokowania ryzyka zwrotu przez pozwaną zasądzonych od Gminy M. W. kwot i wpływu tego ryzyka na roszczenie powoda,

c) w sposób newszechstronny i naruszający zasadę logicznego rozumowania - z pominięciem okoliczności, że powód nie dochował należytej staranności przy wykonywaniu umowy na rzecz pozwanego, w szczególności, że powód świadcząc usługi na rzecz pozwanego przygotował pozew do sądu arbitrażowego bez odpowiedniego sprawdzenia klauzuli arbitrażowej, bez ostrzeżenia pozwanej o ryzyku podważania skuteczności klauzuli przez Gminę W. i bez rekomendacji co do podjęcia czynności w celu zabezpieczenia roszczeń przed przedawnieniem na wypadek uznania nieskuteczności zapisu na sąd polubowny. W wyniku pominięcia tej okoliczności, Sąd stwierdził, że powodowi należy się wynagrodzenie za usługi, które wykonał w sposób niewłaściwy narażając pozwanego na szkodę w postaci utraty należnych kwot od Gminy W. - obowiązku ich zwrotu w przypadku uznania przez sądy powszechne, że zapis na sąd polubowny był nieskuteczny;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy:

a) art. 65 § 1 i 2 k.c. przez błędną wykładnię oświadczeń woli stron zawartych w umowie z dnia 12 stycznia 2009r. dając pierwszeństwo dosłownemu brzmieniu z pominięciem okoliczności złożenia oświadczenia, zasad współzycia społecznego, ustalonych zwyczajów, zgodnego zamiaru stron i celu umowy poprzez uznanie przez Sąd, że pozwany miał obowiązek zapłacić powodowi premię za sukces także w przypadku, gdy Gmina W. dokona na rzecz pozwanego zapłaty w toku egzekucji sądowej lub unikając takiej egzekucji i jednocześnie wystąpi ze skargą o uchylenie wyroków sądu polubownego korzystając z całej dostępnej drogi procesowej dla zwalczania tych wyroków, co oznacza, że pozwany nie otrzymał zapłaty ostatecznie, ani dobrowolnie i nie jest pewne, czy nie będzie zmuszony dokonać jej zwrotu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna. Jej zarzuty, zarówno o charakterze procesowym jak i materialnoprawnym, koncentrują się na zagadnieniach związanych z obawą pozwanej spółki o konieczność zwrotu kwot zasądzonych wyrokami sądu polubownego i zapłaconych, a to na skutek ewentualnego uchylenia wyroków Sądu Arbitrażowego w postępowaniach wywołanych skargami wniesionymi przez Gminę W. do sądu powszechnego i to mimo prawomocnych już, korzystnych dla pozwanego rozstrzygnięć Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (sygn. akt I ACa 968/14 i I ACa 845/14). Na obecnym etapie postępowania pozwany uzasadnia swoją obawę poprzez wskazanie na wniesienie przez Gminę W. skarg kasacyjnych od wyroków Sądu Apelacyjnego.

Powyższa argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów, które przemawiałyby za odstępstwem od językowej wykładni umowy, sporządzonej przecież pomiędzy profesjonalistami. W § 5 ust. 2 jej strony uzależniły zapłatę premii za sukces wyłącznie od „uzyskania zapłaty z tytułu wniesionych do arbitrażu roszczeń”. Postanowienie to znajduje nie budzące wątpliwości interpretacyjnych rozwinięcie w ust. 3 tego paragrafu, gdzie mowa jest o zapłacie wynagrodzenia „w ciągu 14 dni licząc od momentu wpłynięcia środków pieniężnych na rachunek bankowy (...)A., przy czym warunkiem zapłaty tego wynagrodzenia jest uprzednie dostarczenie do (...)A. prawidłowo wystawionej faktury VAT” (k.27). Bez znaczenia przy tym pozostaje, czy doszło do zapłaty poza postępowaniem egzekucyjnym czy w jego toku – umowa nie różnicuje takich sytuacji.

O tym, że wypłacenie premii za sukces zależało od zapłaty przez Gminę W. „z tytułu wniesionych do arbitrażu roszczeń” twierdzi także pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k.52). Zeznania świadka M. S., że poza zapłatą warunkiem wypłaty premii za sukces było jeszcze ustanie ryzyka zwrotu świadczenia (k.199) nie znajdują oparcia w dowodzie z dokumentu a nawet w przytoczonym wyżej stanowisku samej strony pozwanej, przy czym należy mieć na uwadze, że świadek ten, jak zeznał, nie brał udziału w przygotowywaniu umowy. Słusznie więc Sąd Okręgowy nie oparł się na jego zeznaniach. Również zeznania świadka A. S. o tym, że sukces mógł być pełny dopiero po definitywnym zakończeniu sprawy (k.158) nie znajdują potwierdzenia w umowie stron ani w stanowisku wyrażonym w sprzeciwie. Także ten świadek nie uczestniczył w redagowaniu umowy i wyrażał jedynie własne przekonanie odnośnie rozumienia „premię za sukces”. Trzeba jeszcze zaznaczyć, że interpretacja umowy oferowana obecnie przez pozwanego pozostaje w sprzeczności z określonym w umowie terminem płatności. Podstawa faktyczna wyroku została zatem ustalona bez uchybienia zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. i zarazem Sąd Okręgowy nie naruszył reguł wykładni umowy (art. 65 § 1 i 2 k.c.).

Powyższa argumentacja pozwala na odparcie zarzutów wskazujących na przedwczesność roszczenia. Niemniej, trzeba dodać, że apelacja nie mogłaby zostać uwzględniona nawet w przypadku podzielenia racji skarżącego odnośnie wykładni umowy. W chwili orzekania przez Sąd Apelacyjny nie zachodzą już żadne wątpliwości co do istnienia trwałej kauzy zapłaty dokonanej przez Gminę W., ponieważ w sprawie I ACa 968/14 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, a w sprawie I ACa 845/14 skarga kasacyjna nie została wywiedziona (okoliczności przyznane przez skarżącego – k.358). Zapłata dokonana na rzecz pozwanego jest więc ostateczna i z pewnością nie będzie podlegała zwrotowi. Okoliczności te Sąd drugiej instancji bierze pod uwagę zgodnie z zasadą aktualności orzeczenia sądowego wyrażoną w art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu apelacji znalazło się twierdzenie wykraczające poza treść zarzutów, a dotyczące daty płatności odsetek (str. 5 pkt 3). Chodzi o odsetki od roszczenia powoda w związku z terminem zapłacenia kwoty 2.525.993,33 zł (w dniu 4 kwietnia 2013 r.). Uszło wszakże uwadze skarżącego, że od powyższej kwoty nie zostały naliczone roszczenia objęte tym procesem (odpowiednio 1,5% i 3%) ani też Sąd nie naliczył zasądzonych kwot od takiej sumy a tylko wymienił ją w ramach podstawy faktycznej, jako odsetki od kwoty zasądzonych wyrokiem Sądu Arbitrażowego w sprawie SA 14/10 oraz koszty komornicze (str. 5 uzasadnienia wyroku). Wypada w tym miejscu za Sądem I instancji przypomnieć, że na zasądzoną należność składają się: 96.531,59 zł jako 1,5% od kwoty 6.435.439,59 zł; 42.863,75 zł jako 3% od kwoty 2.463.030,25 zł i 73.890,90 zł jako 3% od kwoty 1.428.791,75 zł a nadto 656,91 zł, powiększone o podatek VAT (k.216).

Z przedstawionych względów, przyjmując za swoje przytoczone ustalenia Sądu Okręgowego i dzieląc ocenę prawną dokonaną przez ten Sąd, Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego uwzględnia jego wynik (art. 98 k.p.c.) i obejmuje wynagrodzenie adwokata reprezentującego powoda w stawce minimalnej.

SSA Marzena Konsek-Bitkowska SSA Bogdan Świerczakowski SSA Zbigniew Stefan Cendrowski